

EL PERFECTE IDIOTA VALENCIÀ (PIV)

Una de les característiques més excel·lents del perfecte idiota valencià és la seua impermeabilitat intel·lectual a tota evidència. Teòricament el PIV és un demòcrata però ni s'indigna amb el que la premsa anomena caritativament 'el cas Fabra' ni protesta perquè milers de nens es veuen obligats a estudiar en barracots, per posar dos exemples infamants amb els quals convivim diàriament.

El PIV ha interioritzat el meninfotisme no com un dret o una desequilibrada manera d'ésser sinó com una envejable virtut individualista. Càndid, egoïsta i acomplexadament provincià, el PIV es commou amb la visita d'un Papa a València -sobre la qual no demana comptes als seus governants- però, al mateix temps, ni se li passa pel cap manifestar-se en el carrer per a exigir l'esclariment d'un dels accidents de Metro més luctuosos de la història, que es va cobrar la vida de 43 éssers humans. El PIV mai demana responsabilitats.

El PIV no participa en organitzacions veïnals. El seu activisme ciutadà es concentra en el seguiment de l'evolució del València CF, en les falles i altres saraus populars. Si el PIV ja embogia amb les paelles gegants, muntatges com ara la Copa de l'Amèrica o la construcció d'un circuit urbà de F1 li satisfan d'un legítim orgull que vagament identifica amb 'el progrés' de la retòrica governativa autonòmica i local.

El PIV mai no xafa un museu, no llegeix llibres, ni perd un segon a comparar les promeses electorals amb els

fets objectius. Al PIV no li preocupa el funcionament de les institucions, ni la seua escassa transparència, ni l'autoritarisme i la xerrameca dels seus governants, ni la doble moral d'aquests encara que, a causa del seu virginal complex provincià, el PIV estiga disposat a creure en consignes irracionals com que 'el govern central odia els valencians'. Al PIV tampoc no li interessa l'estat actual de la sanitat, ni el de les Universitats, ni si funcionen o no les polítiques de protecció social. El PIV és un element extremadament mal·leable. Si l'humilien políticament, és obseqüent; si l'utilitzen, conseqüent, encara que ignore ambdues coses.

Conscients del transcendental valor del seu vot, cada dos i cada quatre anys els nostres actuals governants solen referir-se al PIV en plural com 'el poble valencià' o 'els nostres ciutadans', encara que segons veiem, excepcionalment i amb el propòsit d'obtenir el major rendiment d'una nauseabunda campanya d'agitació, ara tutegen el perfecte idiota valencià.

<http://www.testigoaccidental.com/2008/10/el-perfecto-idiota-valenciano.html>

